

## **Mục lục: Hương Kim Cương**

1.	<i>Sự Sống An Lành</i>	2
2.	<i>Mẹ Là Đóa Hồng</i>	4
3.	<i>Vàng Trắng Pháp Vương</i>	5
4.	<i>Tim Phật Trên Non</i>	6
5.	<i>Đức Từ Hùng Lực</i>	8
6.	<i>Mẹ là Chân Thân</i>	9
7.	<i>Sân Hoa Khách Trần</i>	11
8.	<i>Chuông Đồi Trại Thủy</i>	13
9.	<i>Tim Người Trong Cõi Hà Sa</i>	14
10.	<i>Mái Nhà Xưa</i>	15
11.	<i>Tâm Hiệm Thành Người</i>	16
12.	<i>Đến Từ Tiên Kiếp</i>	18
13.	<i>Dáng Từ Đồi Trại Thủy</i>	20
14.	<i>Trắng Nước Giai Không</i>	23
15.	<i>Vô Đề</i>	24
16.	<i>Mưa Đồi Pháp Vương</i>	25
17.	<i>Bước Chân Phật</i>	26
18.	<i>Con Đường Tử Sinh</i>	28
19.	<i>Vu Lan Nhớ Cha</i>	30
20.	<i>Hương Kim Cương</i>	32

# Sự Sống An Lành

Sức sống từ khóm hoa  
Ẩn mình trong nắng ấm  
Chim chóc hòa lời ca  
Bầu trời hương lan xa

Giọt sương đọng trên cành  
Gió nhẹ lay qua màn  
Sương rơi vào lòng đất  
Cho sự sống an lành

Bước chân người qua nhanh  
In dòng thời gian lạnh  
Trang kinh Hải Triều Âm  
Vô tâm Phật viên thành

Chuông ngân lòng tĩnh thức  
Đến tận cõi hà sa  
Vô thường hay vô ngã  
Chúng sinh người và ta

Nhơn duyên từ nhiều kiếp  
Gặp gỡ cõi ta bà  
Cho nhau lòng từ ái  
Đạo tâm tràn bao la

Đức Phật A Di Đà  
Đuối tay từ tế độ  
Trăm ngàn kiếp không xa  
Nhất tâm hiện bảo tòa

Mây trắng vờn đỉnh núi  
Sương hôm quyện cà sa  
Dáng người bên khung cửa  
Khơi dậy ánh trăng tà

Rừng cây xanh muôn thửa  
Lòng người hợp âm ba  
Sinh tử như đại mộng  
Như hương thành Thất bà

Kính dâng lời cầu kinh  
Cho chúng sinh an bình  
Trong tôi và tất cả  
Muôn vạn nẻo u minh

Chấp tay nhiệt tâm thành  
Dâng lên đấng Cha lành  
Từ Bi và Đại Trí  
Độ khắp loài quần sanh.

## Mẹ Là Đóa Hồng

Mẹ ơi ! Người Mẹ của con  
Oằn vai năm tháng gót mòn lối trường  
Đi về một nắng hai sương  
Nuôi con như thể đoạn trường thời gian  
Thân gầy nào nệ mưu mang  
Con no con ấm con nhàn tấm thân  
Mẹ đau Mẹ khổ âm thầm  
Mẹ như suối nước trong ngân đời con  
Đêm đêm Mẹ khấn Phật Trời  
Cho con khôn lớn Mẹ thời yên tâm  
Mẹ đi lặn lội xa xăm  
Quảy về thúng gạo còn đầm hơi sương  
Mẹ là ánh nắng chiều vương  
Soi mòn ngõ hẻm đầu hôm quanh nhà  
Mẹ là hơi ấm chiều tà  
Là trăng giữa thánng lời ca nhiệm màu  
Mẹ là ánh lửa thiên thâu  
Là lời ru ngọt lặn hơi dịu dàng  
Là dòng máu đỏ trong thân  
Trái tim son sắt ngàn năm tuyết vời  
Mẹ là ánh sáng sao trời  
Soi từng dấu bước cho đời con thơ  
Chiều nay nhìn lá thu hờ  
Nhớ về quê Mẹ như tờ thư xưa  
Mây buồn giăng hạt mưa thưa  
Mẹ ơi ! nhớ Mẹ con chưa bạc đầu  
Còn non trẻ dại bên cầu  
Từ sinh đôi ngã đâu rồi Mẹ ! Con !

## Vàng Trắng Pháp Vương

Vàng trắng soi sáng trên đồi Pháp Vương  
Đóa hồng thắm sương tươi nhuận hương sắc  
Âm ba trong vắt giọt mỡ từng hồi  
Đánh thức núi đồi bừng tâm chân như

Tiếng vọng lời kinh rung rinh hồn đá  
Đôi bờ hoa lá hát khúc kim cương  
Thoáng nghe trong hương mang về nguồn cội  
Sơ tâm thơ ấu, Phật Oai Âm Vương

Đường lên núi đồi Pháp Vương  
Lối mòn khoan nhặt dưới ánh tà dương  
Đêm thanh vắng lặng dị thường  
Ánh trăng vắng vặc nghệ thường mộng tan

Thiền tâm sở ngộ pháp đàn  
Nghe như tự thừa hồng hoang vọng về  
Pháp Vương trên đỉnh mây ngàn  
Lung linh trắng tỏ bình an núi rừng

Trang kinh tụng, nhịp chuông ngân  
Vượt dòng tục lụy chân thân nhiệm màu  
Chấp tay khẩn nguyện cúi đầu  
Pháp Vương vượt thoát cơ cầu tử sinh

## *Tìm Phật Trên Non*

*Kinh thành hôm nay  
Chìm trong bóng tối  
Gót hài vua tôi  
Băng ngàn muôn lối  
Lên non Yên Tử  
Tìm Phật nơi đây*

*Phật tâm trong sáng  
Phật hiện tỏ bày  
Phật sống quanh đây  
Phật là tất cả  
Đêm hôm bươn bả  
Tìm Phật non mây*

*Thiền Sư trong núi  
Rõ lời sắc không  
Thấy Phật trong tâm  
Phật ở nơi lòng  
Tâm thức không động  
Tâm Phật chân không*

Vua về kinh thành  
Võ ấm lòng dân  
Gieo hạt nắng trong  
Giác ngộ chân tâm  
Đạo máu tỏ rõ  
Như bầu trời không

Phật là ánh hồng  
Là không khí trong  
Là hơi thở ấm  
Là rạng hừng đông  
Phá tan bóng tối  
Vượt dòng sắc không

Phật là tôi  
Phật là anh  
Phật là tất cả không trong không ngoài  
Phật là vũ trụ hôm nay  
Là vàng trắng tỏ lung lay giữa trời

## Đức Từ Hùng Lực

Lạy Đấng Đạo Sư, Người đi ngang qua ba ngàn thế giới  
Gieo rắc tình thương trí tuệ nhiệm màu  
Nơi Cung Trời Đâu Suất, từ thế giới thiên thu  
Đức Thế Tôn hiện bày chân dung thực ngã  
Bài pháp đầu tiên Đức Như Lai cao cả  
Độ năm người A Nhã Kiều Trần Như:  
Đây là khổ, sinh, già, bệnh, chết lắm than người hãy buông xả  
Đây là Tập, đầu mối của tham giận si mê vọng làm chấp ngã  
Đây là Diệt, cảnh Niết Bàn tịnh lạc hằng mong quay về  
Đây là Đạo, con đường bậc Thánh tu tập giải thoát Bồ Đề  
Đức Thế Tôn là Đấng Đại Hùng, Đại Lực,  
Đại Từ Bi, Trí Tuệ, trác việt, siêu nhân  
Mang lòng Từ vì hạnh nguyện độ chúng sanh an bản hạnh viên  
ly rừng núi  
Tam y thô sơ ma bố, đôi chân trần chống tích trượng  
vân du  
Ngày chỉ ăn một bữa, tối ngủ dưới gốc cây một lần tâm  
hằng đại định  
Là bậc Nhơn Thiên Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Tịch  
Mặc Mâu Ni Giác Hoàng Điều Ngự  
Từ trong quá khứ đến hôm nay và ngàn sau mãi mãi  
Chúng sinh thăm lặng cúi đầu  
Chấp tay ngưỡng vọng Đạo Mẫu lan xa.



## Mẹ Là Chân Thân

Hôm nay Rằm tháng Bảy  
Mẹ dẫn con đi chùa  
Dâng hương lên cúng Phật  
Lay tay Mẹ xin thưa:

Con cúi đầu lạy Phật  
Mẹ thấy con ngoan không?  
Mai kia con chóng lớn  
Làm cho Mẹ vừa lòng

Công đức ân sinh trưởng  
Cao tợ núi Thái Sơn  
Dưỡng dục nghĩa mang nặng  
Suối nguồn thật mông mênh

Mẹ ơi ! Con trả hiếu  
Cho Mẹ và cho Cha  
Hai vị Phật còn sống  
Chung ở cả một nhà

Con biết ! Con biết rồi  
Khi xưa Phật có dạy  
Muốn đền đáp ơn sâu  
Hiện đời luôn phải thấy

Cha như ánh trăng sao  
Mẹ là giải sông Đào  
Luôn phụng dưỡng hôm sớm  
Là phước đức từ bao...

Còn nữa, Phật dạy rằng:  
Như thế này, Mẹ nhé !  
“Người nào theo thường pháp  
Nuôi dưỡng Mẹ và Cha  
Chính do công hạnh này  
Đối với Cha và Mẹ  
Nhờ vậy, bậc Hiền Thánh  
Trong đời này tán thán  
Sau khi chết được sinh  
Hưởng an lạc Chư Thiên.”

Mẹ hiền con thờ kính  
Cha quý con xin vâng  
Đánh lễ tự song thân  
Nam Mô Phụ Mẫu Từ.

## Sân Hoa Khách Trần

Sáng nay trước sân chùa, hoa sứ rơi thật nhiều  
Đã bao lần tôi quét  
Và dừng chỗi lắng nghe tiếng chim con gọi về  
Làm cho bầu trời thêm xanh, mây thêm trắng và gió  
thêm êm nổi bình an của mặt đất  
Qua lời kinh công phu buổi sáng trầm hùng thanh thoát  
Như âm ba của muôn ngàn thế giới đồng hòa tan nhịp  
thở  
Để nghe lời phát nguyện của vị Đại Bồ Tát giàu lòng  
thương chúng sinh nơi đời khổ lụy

Lời phát nguyện rằng:  
Đời ác năm trước con xin vào trước  
Bằng đôi tay khối óc chân trần  
Lòng vị tha đồng mãnh dấn thân  
Như Sư Tử như Tượng Vương hời cố  
Ngỡ mai kia còn chúng sinh chưa hóa độ  
Thì Nê hoàn quả vị chưa nên  
Bồ Tát hóa thân xuất trần vi Thượng Sĩ  
Giọt nước Cam Lộ rưới tắt thương đau  
Rưới tắt thương đau nhiệm màu như từng đóa hoa đầu  
cành tiếp nối sự sống

Ngày qua ngày cầm chổi quét hư không  
Mà tự tại an lành để nghe lời hát:  
“Lạc điệp tiểu đồng vị tảo  
Điều đề Sơn khách du miên”

Lá rụng tiểu đồng chưa quét  
Chim kêu khách núi còn ngơi  
Hồi chuông công phu khuya còn tụng  
Lăng Nghiêm tôi sợ bà già hóa thành chân thân Bồ Tát Ma  
Ha  
Chày kinh một tiếng tan niềm tục  
Thánh thoát chuông ngân lắng nghiệp trần  
Ngoài kia hoa cú rụng, mặt đất điểm tuyết một hai năm  
mười

## Chuông Đồi Trại Thủy

Tiếng chuông đại hùng làm rung vũ trụ  
Đánh thức giấc mộng bình minh phương Đông  
Từng giọt chuông boong rơi vào hồn đá  
Cánh hoa chiếc lá hát lời sắc không  
Tiếng chuông ngân vang nhịp nhàng trong gió  
Mặt Trời ló mọc ánh hồng triều dâng  
Thành thơ bước chân thiền đường tĩnh lặng  
Phật Đà Như Lai ảnh hiện Mâu Ni  
Kể từ khi đó,  
Người dựng chuông niệm lòng Đại Bi  
Niệm rằng:  
Nguyện tiếng chuông này siêu pháp giới  
Thiết vi mờ tối thấy đều nghe  
Nghe rồi thanh tịnh chứng viên thông  
Tất cả chúng sanh thành chánh giác

Nghe tiếng chuông phiền não nhẹ  
Trí huệ lớn Bồ Đề sanh  
Lìa địa ngục thoát hầm lửa  
Nguyện thành Phật độ chúng sanh  
Ấn dà ra để da tóa ha  
Tâm không pháp không ba nghìn thế giới đại đồng

## Tìm Người Trong Cõi Hà Sa

Đức Thế Tôn có tự nơi đây, muôn đời bất diệt  
Vây mà con đã bao đời lặn lội qua thác ghềnh, suối  
sâu, biển cả, núi rừng hoang vu  
Hay đồng bằng cỏ xanh, sương mù khói đá để tìm Thế  
Tôn trong vạn cõi sinh linh.  
Trong thế giới ba ngàn từng tiếng chim, suối reo, gió  
thổi đồng ca tụng Đức Thế Tôn là bậc Như Lai, Ứng  
Cúng Chánh Biến Tri.  
Là bậc Thầy của Nhơn Thiên bao người ngưỡng vọng  
Đảnh lễ đấng Từ Tôn, bậc Thiện Thế Đại Từ Bi  
Bậc Điều Ngự, Người vang danh muôn hậu thế  
Làm phước điền, phương tiện diệt sân si  
Và đây, giáo pháp nhiệm màu, Thế Tôn hiển bày cho hàng thất  
chúng:

Đây là Kinh các con thường tụng đọc  
Đây là Luật hằng tỉnh giác tu tâm thọ trì  
Đây là Luận nghiên tâm thể nhập đạo Mâu Ni  
Làm sáng lạn Phật Tâm bất khả tư nghĩ  
Hương giải thoát, đèn giác ngộ soi tỏ bước đi về cảnh  
giới Niết Bàn, quả Nê Hoàn tịch diệt  
Đạo quả có tự trong con, thẳng mình là chiến công  
oanh liệt  
Khẽ cúi đầu đảnh lễ Đức A Di  
Rồi sáng hôm nay, khi ngồi thiền con nhìn thấy Đức  
Thế Tôn miệng mỉm cười từ ái  
Tỏa hào quang Ngài tác đại chứng tri.

## Mái Nhà Xưa

Đàn chim sẻ chiều nay gọi nhau trên cành hoa bưởi  
Bên mái nhà xưa cạnh vồng khoai lang  
Người Cha già cặm cụi ghép những mảnh tre nang  
Làm thành đôi soạt cho lúa vàng về ổ lẫm  
Đong đầy tình yêu thương ngày thêm tô đậm  
Luống cải vườn cà dòng nước bao quanh  
Thênh thang sức sống như trăng xây thành  
Cho luống cây sâu Cha nặng tay vạm vỡ  
Bên khung cửa màn, Mẹ dệt lụa quay tơ  
Ơ hồ tình đượm trăng thơ  
Hờ ơ tựa cửa giấc mơ đong đầy  
Hương cau tỏa lay xông đầy trăng mùi sáu  
Rợp ánh trăng ngà che mái rạ đầu thôn  
Để ngày về nhìn lại chốn nhà xưa rộn rã  
Hay điều hiu cảnh nắng dọi mưa dôn.

## *Tâm Hiện Thành Người*

*Chiều nay ngắm áng mây trôi  
Nghe từng nhịp thở trong tôi  
Băng qua sinh tử luân hồi  
Tự thưở nằm nôi đơn côi*

*Dòng đời đi về muôn lối  
Lang thang từ cõi xa xôi  
Kiếp người như vàng mây bạc  
Đầu nguồn tự thưở tinh khôi*

*Ai có nghe hôm nào tôi đến  
Ai có nghe hôm nào tôi đi  
Đi vào cát bụi  
Đi vào núi đồi  
Đi vào sương gió  
Khỏa lấp thân tôi*



Người nằm đó  
Đề lắng nghe  
Lời ru câu hát  
Hát cho người  
Tự thở vô minh  
Giờ cúi xuống  
Ngắm đôi chân mình  
Viên đá cuội nghìn năm nằm trơ trọi  
Bọt biển xanh vỡ nát đầu ghềnh

Hiện thành kiếp sống  
Kiếp người mong manh

Tâm thức tôi  
Hiện thành thân tôi  
Tâm thức anh  
Hiện thành thân anh  
Tâm thức người  
Một chuỗi loanh quanh

Kéo nhau đi  
Về cõi hư vô  
Cùng nhau về  
Về miền vô tận  
Phù sinh lẽ sống  
Tạm dung kiếp người  
Vượt thoát tử sinh

## Đến Từ Tiền Kiếp

Ta có mặt hôm nay  
Là có từ vạn kiếp  
Suối nguồn xưa trôi chảy  
Kết lại thành đài mây

Mây tan trên bầu trời  
Gió lan trên mặt đất  
Kiếp sống tự hôm nay  
Tiền thân dài chất ngất

Ai hay mang thân này  
Trôi lăn dòng sinh tử  
Như viên sỏi đầu nguồn  
Trầm luân từ độ ấy

Tiền kiếp ta là chim  
Chim bay vào các miền  
Nghe lời Kinh Bát Nhã  
Siêu sinh được an nhiên

Kiếp này ta là người  
Nhặt từng viên đá cuội  
Góp bàn tay yếu đuối  
Xây dựng đời bình yên

Một bông hoa dâng đời  
Một Bồ Tát hóa thân  
Làm đẹp cho thế nhân  
Cúng dường vô lượng Phật

Lời kinh độ hữu tình  
Như giọt nắng lung linh  
Nuôi lớn hồn thảo mộc  
Cho vạn loài chúng sinh

Hiện hữu ta là đây  
Cưu mang nghiệp lưu đầy  
Qua ba nghìn thế giới  
Thoáng chốc trong phút giây

Tâm thường lạc ngã tịnh  
Thực tướng luôn hiện bày  
Vượt dòng sông sinh tử  
Giác ngộ chơn tâm này

Tiền kiếp hay hôm nay  
Chỉ là phương tiện thuyết  
Các pháp chẳng sinh diệt  
Bình đẳng trong phút giây.

## *Dáng Từ Đòi Trại Thủy*

*Đêm khuya mưa nặng hạt  
Rào rạt tẩm liếp phen  
Nhà thiền Ôn tĩnh lặng  
Leo lét ngọn đèn chong*

*Làn gió từ biển khơi  
Vỗ tan làn hoa trắng  
Ngọn đời chịu mưa nắng  
Như đời người học tăng*

*Tháp chuông gầy mái bạc  
Ẩn dưới rặng Bồ Đề  
Xin cho người trần thế  
Như tỉnh mộng cơn mê*

*Tiếng chuông vang vách đá  
Làm tươi thắm lá hoa  
Viên sỏi nằm triền núi  
Đếm thời gian trôi qua*

Ngày ra đi nắng hạ  
Phượng vĩ đỏ mái chùa  
Từng bước chân thẫm lặng  
Như đêm trong cơn mưa

Nhớ người đôi Trại Thủy  
Nhớ bước chân canh khuya  
Hồ thiền giờ chỉ tịnh  
Nhất niệm phút chẳng lia

Buổi sáng đường Bình Minh  
Ôn trong áo nhật bình  
Chống gậy trên triền núi  
Độ nhật kiếp nhân sinh

Ba tháng một chiếc bình  
Cần hành như trì kinh  
Lá hoa thẫm khế lạy  
Và cúi đầu cung nghinh

Trại Thủy như con tàu  
Chở đoàn người giác ngộ  
Thời gian như vô tình  
Đến đi qua mấy độ

Theo bước chân người xưa  
Hậu học lớp kế thừa  
Ôn thường hằng sách tấn  
Liếp cửa chốn song thưa

Noi uy đức của Ôn  
Công hạnh chốn thiền môn  
Ngày đêm hai thời sám  
Tiếp nối dòng tử tôn

Ôn như cánh mây ngàn  
Vân du khắp đó đây  
Bình hương ngүй tro tàn  
Cổng về trăng lung lay

Trại Thủy gờ nơi đâu?  
Rêu mòn lối đi nhỏ  
Phủ kín bước thời gian  
Hoang tàn chen lá cỏ

## Trăng Nước Giai Không

Một đôi nước xôn xao  
Lung linh ánh trăng tỏ  
Nước chao ánh trăng mờ  
Trăng gầy nát đường tơ

Gánh nước dưới đêm trăng  
Qua các tàng cây rậm  
Kéo kẹt đôi vai gầy  
Trăng tan làn nước sậm

Trăng rọi qua cành cây  
Trăng đầy đôi gánh nước  
Nước động trăng lung lay  
Đường dây nghe sứt đứt

Đôi tay hờ hững không  
Nước tràn trăng tan mất  
Hương mùa thu thơm nồng  
Qua các nẻo hư không

Thẫn thờ đôi gánh thùng trống  
Trăng tan nước mất nghe lòng thành thoi

## Vô Đề

Bát Nhã Tâm Kinh một cuốn  
Nằm lòng hai điệu công phu  
Mây chiều sương hôm gió sớm  
Thông tay quét lá chiều thu

Từng bước lối mòn rêu phủ  
Thênh thang như nắm mộ tàn  
Chuông khuya vắng người gõ nhịp  
Trăng lên ánh nguyệt treo ngang

Rừng tùng bóng người thấp thoáng  
Tay lần tích trượng nhặt khoan  
Phiêu diêu cầu kinh trước tả  
Như Lai là Đại Từ Thoàng

Lần khân vô minh chấm dứt  
Kiếp tu chuyển nghiệp sông mê  
Quay về Thập Hạnh trụ địa  
Chân Như Phật tánh Bồ Đề



## Mưa Đồi Pháp Vương

Mưa trên đồi Pháp Vương  
Soi mòn tảng đá cổ  
Năm tháng nằm đợi chờ'  
Dấu chân người loang lổ

Hạt mưa từ trời cao  
Hạt nặng hạt hư hao  
Xuôi vào lòng đất ấm  
Sức sống tự thừa nào

Hạt mưa chọi đỉnh đá  
Rạn vỡ như kim cương  
Âm ba đồng thanh thoát  
Giấc mơ cuộc vô thường

Nước thấm từng kẽ lá  
Ướt đẫm tươi nụ hoa  
Cỏ rờn xanh biêng biếc  
Lối mòn một thoáng qua

## Bước Chân Phật

Đây vườn Lâm Tỳ Ni ngát hương  
Bảy bước chân Thái Tử diệu thường  
Chư Thiên tấu nhạc mười phương tựu về  
Cây Vô Ưu cội Bồ Đề  
Là hương giải thoát nẻo tử sinh  
Lời kinh tụng:  
Gate! Gate! Paragate! Parasamgate! Bodhi Svaha!  
Lời ca mâu nhiệm thiên hà chứng tri  
Dấu chân đi dày trang lịch sử  
Bảy đóa sen còn ngự trong tâm  
Con đường nhân thế trầm ngâm  
Quay về chánh giác nẻo lằm xua tan  
Lời vàng còn thấp sáng  
Tự nghìn xưa trên đỉnh núi âm vang  
Himalaya! Himalaya tỏa rạng ánh trắng ngàn  
Pháp từ đồng vọng tâm an não phiền  
Miền đất thiêng dòng sông Ni Liên  
Chứng đắc đạo Thiền

Nghìn năm nhân thế lưu truyền sử xanh  
Đạo giác ngộ gieo mầm trí tuệ  
Lòng từ bi lan khắp muôn nơi  
Vàng mây pháp vũ diệu vời  
Tam Thiên dâng lễ xin Ngài quy y  
Từng bước chân đi  
Sông Hằng gợn sóng  
Ma Kiệt Đà Xá Vệ uy nghi  
Lời thuyết pháp Giới Định Tuệ còn ghi  
Văn Tư Tu bất khả tư nghi  
Pháp màu Đức Phật Mâu Ni  
Khấu đầu đảnh lễ thù từ độ sinh  
Công viên quả mãn  
Rừng Ta La lung linh  
Nở hoa trắng xóa cung nghinh dáng Từ  
Pháp thân bất diệt nan tư  
Giọt sương ngọn cỏ thái hư cũng đồng  
Thoáng trông phút chốc phiêu bông  
Sát na sinh diệt chốc mỏng chân như  
Âm ba đồng vọng triều dâng  
Bước chân Đức Phật sen hồng ngát hương

## Con Đường Tử Sinh

Bóng ai trong gương  
Nhớ người dưới mộ  
Lề đường không hương  
Hoàng tàn kỷ độ

Những dòng kim cương  
Thực tướng vô tướng  
Nhẹ nhàng như sương  
Không thật vô thường

Chân thân là quả  
Kiếp người tơ vương  
Liều tri tam giới  
Như bọt đại dương

Thanh tịnh thanh lương  
Từ lời Phật dạy  
Vượt thoát sầu thương  
Đánh lễ Pháp Vương

Từ đồi núi này  
Qua miền đất lạnh  
Trôi trên biển sóng  
Làm kiếp đọa đày

Ngang qua thiên hà  
Có mặt nơi đây  
Làm thân cùng tử  
Cát bụi nào hay

Sáng nay thức dậy  
Gia tài là đây  
Như là đại mộng  
Hư thực trong tay

Có tự thân này  
Chết cũng chẳng hay  
Đỉnh núi non mây  
Quê hương sinh tử

Vô thủy khởi niệm  
Vô chung phút giây  
Đoạn tận phiền não  
Hư không tràn đầy

Con đường giác ngộ  
Cỏ hoa xanh lây  
Đơm bông chào đón  
Gió nhẹ hây hây

Giải thoát thân này  
Con đường sinh tử  
Ứng hồng trời Tây  
Vùng mây ngũ sắc

## Vu Lan Nhớ Cha

Tự thưở nằm nôi Cha đâu xa vắng  
Ở quanh con như giọt nắng hiên nhà  
Ngó trước trông sau vườn rau mướt đặng  
Giàn cà non vừa trổ nụ hương hoa

Ngọn gió mùa đông phủ tràn khắp lối  
Lạnh thân con Cha đắp tấm chăn êm  
Liếp cửa buồng ngăn ấm lòng chất ngát  
Lời ru hời nghe ngọt tận trong con

Vu Lan về con nhớ Cha nhiều lắm  
Nhớ thừa sinh tiền đều đặn nén hương  
Niệm Phật thấp nhang qua làn khói quỳện  
Bằng tâm thành Cha kính lễ mười phương

Và như thế dòng đời trôi chảy mãi  
Cho đến khi tan vỡ cuộc vô thường  
Đường Cha đi ngàn vạn dặm sâu thương  
Con ở lại sống đời tương dựa muối

*Con học nơi Cha sức người cặm cùi  
Bằng đôi tay xây dựng những yêu thương  
Từng bước đi trong kiếp sống tha hương  
Tưởng nhớ lại đoạn đường thời gian khổ*

*Vu Lan về lá vàng rơi lỗ đổ  
Như giọt mưa thấm mộ quê hương Cha  
Lời ru xưa vang động bóng chiều tà  
Con lạy Phật Cha ơi ! Về Tịnh Độ*

*Giấc mộng đời thế gian nhiều giông tố  
Bóng Cha già thăm thẳm chốn u linh  
Đêm nay đây con khẽ tụng thời kinh  
Cầu nguyện khắp nhân sinh nhiều an lạc*

*Cha ơi ! Cha, bóng Cha như cánh hạc  
Bay trên cao mãi mãi ở trên cao  
Là cội tùng là vách đá trắng sao  
Là bầu trời rộng rạt rào vô tận*

## *Hương Kim Cương*

*Nửa mùa tóc trắng bơ vơ  
Mắt xanh mòn mỗi chợt mơ vô thường  
Sầu dâng đôi mắt kim cương  
Bến mê bờ giác con đường tử sinh*